

Μαρμαρίνα

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΠΡΟΚΟΝΝΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ: ΜΑΪΟΣ 1954

ΧΡΟΝΟΣ 8ος ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 95

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΩΤ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ

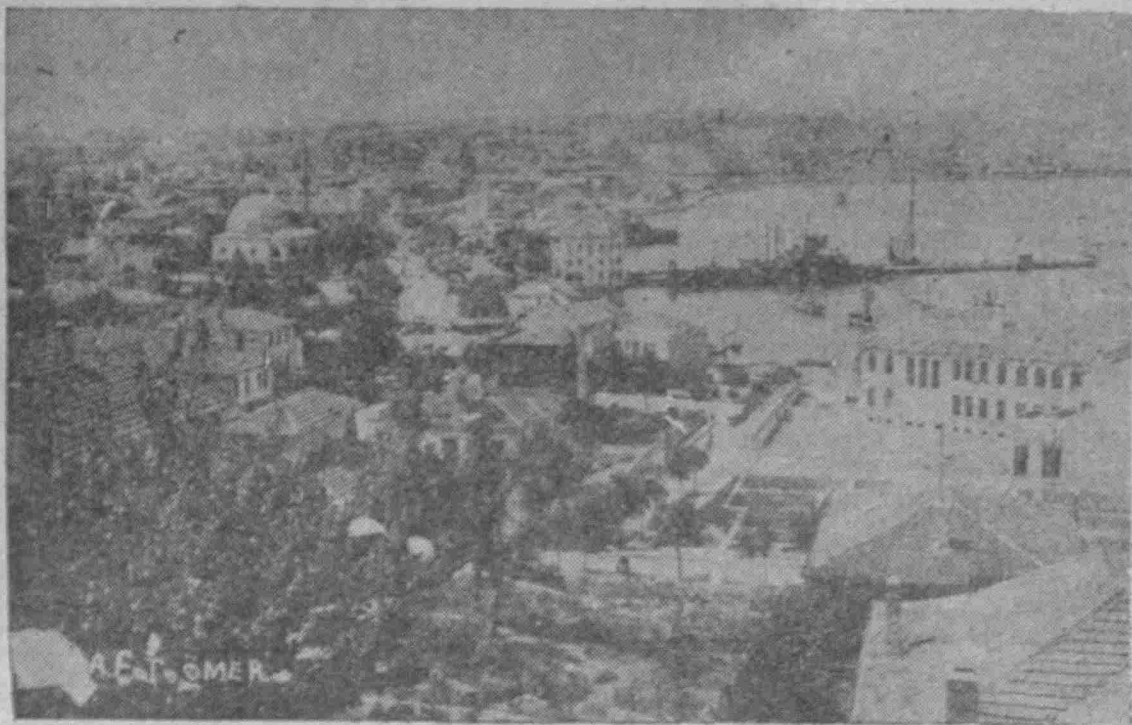
ΓΡΑΦΕΙΑ :
Φραγκλίνου Ρουβελτ 34 *Αθήναι
Τηλέφωνα : 611.164-43.579 - 53.711

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΥΠΩΣΤΗ ΓΕΝΕΤΕΙΡΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΕΚΠΑΤΡΙΣΜΟΥ ΜΑΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΝΤΟΥ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΣΥΝΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΣΗΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΙ, ΠΑΝΟΡΜΟ, ΑΡΤΑΚΗ, ΜΗΧΑΛΙΤΣΗ, ΚΕΡΜΑΣΤΗ, ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΔΑ, ΠΡΟΥΣΑ

«Οὐδὲν πατρώας χθονὸς ἀνδρὶ φίλτερον»
(Εὐριπίδης)

3 Απο την Κων)πολι στην Πάνορμο ηγ γαίνει κανείς με δύο συγκοινωνικά μέσα. Διά ξηρῆς, με λεωφορεῖο—μέσω Γιάλοβας—και διά θαλάσσης, με τὰ ὠραιότατα και ταχύπλοα βαπόρια, που ἐκτελοῦν, σὲ ὅλες τὶς κατευθύνσεις, τὴ συγκοινωνία τῆς θάλασσας τοῦ Μαρμαρά. Ἐμεῖς προτιμήσαμε τὸ δεύτερο συγκοινωνιακὸ μέσον και τὸ βράδυ τῆς 29ης Αὐγούστου, με συντροφιά τὸν ἐκλεκτὸ φίλο και θανμάσιο ξεναγὸ μας κ. Θεοφάνη Θεοφανίδη, ἐπιβιβαζόμεστε σὲ ἀεμόπλοιο που θὰ μᾶς φέρῃ στὰ ἀγαπημένα ἄγια χώματα τῆς πολυπόθητης Πατρίδας.

Πανοραματική ἄποψις τῆς σημερινῆς Πανόρμου

Ἀφήνομε τὴν Κων)πολι στὶς 11 τὸ βράδυ και τὸ πρωὶ στὶς 5 ξημερώνομαστε σὴν Πάνορμο. Ἀπὸ τὸ κατάστημα τοῦ πλοίου ἀντιμετώπιζομε τὴν ὠραία πόλι με λάμπη στὶς πρῶτες ἀκτίδες τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου και προσπαθοῦμε νὰ ξεδιαλύνομε στὸ νοῦ μᾶς τὴν ὄψη τῆς, ὅπως τὴν ξέραμε ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ πρώτου ἐκπατρισμοῦ. Ἀδικα ὅμως βασανίζομε τὸ μυαλό μας. Τίποτε δὲν φαίνεται, στὸν παραλιακὸ τῆς, κυρίως, δρόμο, που νὰ μᾶς δίνει τὴ γνωστὴ μᾶς εἰκόνα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Παντοῦ γενικὴ ἀλλαγὴ, στὸ λιμάνι, στὴ ρυμοτομία, στὰ κτίρια. Τὰ μοναδικὰ σημάδια που ἀπομειναν ἀπὸ τὴν παλιὰ τῆς μορφή, εἶναι ὁ σιδηροδρομικὸς τῆς σταθμὸς, στὴ δυτικὴ πλευρὰ τῆς παραλίας τῆς, και στὴν ἀνατολικὴ—τῆς Ἑλληνικῆς συνοικίας—μικρὰ παλιὰ διώροφα ξύλινα σπίτια, με τὸ ὠ-

ραῖο σχολεῖο τῆς ἀνθύπασης ἄλλοτε σὴν Προύσα Ἑλληνικῆς Κοινότητος, κτισμένο σὴν κορυφῇ τοῦ μικροῦ λοφίσκου, που δεσπόζει τῆς περιοχῆς. Ἀποβιβαζόμεστε στὸν ὄρατο και μεγάλο ἰεὸ σχῆμα Γ λιμενοβραχίονα, που ἔγινε γιὰ νὰ πλευρῆζῃ δίπλα του κάθε εἰδους πλεούμενο, μεγάλο ἢ μικρὸ, και ἀπὸ τὴν ἀριστερὴ εἴσοδο που σχηματίζει τὸ τριώροφο κτίριο που εἶναι κτισμένο σὴν ἀρχὴ τοῦ λιμενοβραχίονος και στεγάζονται σ' αὐτὸ οἱ λιμενικὸς και τελωνειακὸς ἀρχεῖς, μπαίνομε σὴν πόλι. Εἶναι ἀκόμα πρωὶ και οἱ διαβάτες εἶναι ἀραιοὶ στοὺς δρόμους. Ἐξω ὁ μωσ ἀπὸ τὸ τζαμί, που εἶναι και ὁ σταθμὸς τῶν λεωφορεῖων, παρατηρεῖται ζωηρὴ κίνησις. Δημι-

ουργεῖται ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτας τοῦ πλοίου, που τρέχουν νὰ πιάσουν θέσι σὲ λεωφορεῖο τοῦ τόπου και νὰ φορτώσουν τὶς ἀποσκευές ἢ τὰ ἐμπορεύματα που ἔφεραν ἀπὸ τὴν Πόλι. Ἀπὸ τὴν Πάνορμο ξεκινοῦν λεωφορεῖα και φορτηγὰ αὐτοκίνητα γιὰ ὅλα τὰ μέρη τοῦ νομοῦ Προύσης και φθάνουν ἀκόμη μέχρι τὸ Μπαλονκισέρ, τὴ Σιύρνη και τὴν Ἄγκυρα. Στὴ θάλασσα τοῦ Μαρμαρά ἢ Πάνορμος εἶναι τὸ κυρι-

ώτερο λιμάνι—ἐμπορικὴ διεξόδος τῆς ἐνδοχώρας τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους, μετὰ τοῦ ὁποῖου διεξάγεται μεγάλο ἐμπόριο αἰτημάτων, βάρβακος, ἰσοπριών, σιταμιόν, ὀπίου, βάρβακος, κοκκίνου χαβιαρίου, προβάτων, βουτύρου, ὀσφύων, αὐγῶν κ.λ.π. Ἡ Πάνορμος εἶναι ἐπίσης σημαντικὸν ἀλιευτικὸν κέντρον παρασκευάζονται δὲ ἐκεῖ μεγάλες ποσότητες λακέρδας ἐξαιρετικῆς ποιότητος. (Συνεχίζεται)
Ν. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ

Ἐπὶ τῆς σημερινῆς τῆς Ἑθνικῆς μᾶς ἑορτῆς ὠμίλησε ὁ καθηγητὴς φιλολόγος κ. Γεώργιος Λύγουρης, κατενθουσιάσας τὴν συγκέντρωσιν μετὰ θερμὰ πατριωτικὰ λόγια του γιὰ τὴν Ἐπανάστασι τοῦ 1821. Γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς ὠραίας αὐτῆς Σχολικῆς ἑορτῆς ἀξίζει κάθε ἔπαινος στὸν Διευθυντὴ τοῦ Δημοτικοῦ μᾶς σχολείου κ. Θωμᾶν Δέρβου και τὶς διδασκάλισσες Εὐάγγελιαν Καραχάλιου, Ἄνναν Δέρβου και Ἐλένην Καρακατσάνη. Ἐπίσης θερμὸ ἔπαινο ἀξίζει και στὸν Γυμνασιάρχην και τοὺς καθηγητὰς τοῦ νεοιδρυθέντος και γιὰ πρώτην φορὰν

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ ΣΤΑ ΝΕΑ ΠΑΛΑΤΙΑ

ΝΕΑ ΠΑΛΑΤΙΑ, Ἄπριλιος (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μᾶς).— Ὅπως κάθε χρόνο, ἔτσι κι' ἐφέτος, γιορτάσθηκε στὰ Νέα Παλάτια με ἐπισημότητα ἡ ἐπέτειος τῆς Ἑθνικῆς μᾶς Παλιγγενεσίας. Κατὰ τὴν δοξολογίαν, ἡ ὁποία ἐψάλλη στὸν ἰ. ναὸ μᾶς, παρευρεθέντων τῶν τοπικῶν μᾶς ἀρχῶν και ὄλων τῶν κατοικῶν τῆς Κοινότητος, τὸν πανηγυρικὸν τῆς θρησκευτικῆς ἑορτῆς ἐξεφώνησε ὁ θεολόγος καθηγητὴς κ. Ἄν. Καπίρης, τὸν δὲ πανηγυρικὸν τῆς Ἑθνικῆς ἑορτῆς ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος μᾶς κ. Στέφανος Χατζηβαρσαμῆς. Μετὰ τὸ τέλος τῆς Δοξολογίας, ὄλοι οἱ κάτοικοι τῆς Κοινότητος μᾶς και οἱ κάτοικοι τῆς γειτονικῆς Κοινότητος Σκάλας Ὁρωποῦ, μετέβησαν στὸ κοινὸν Δημοτικὸν μᾶς Σχολεῖον, ὅπου οἱ μαθητὰ τῶν δύο σχολείων μᾶς, Δημοτικοῦ και Γυμνασίου, ἐτραγοῦδησαν διάφορα πατριωτικὰ ἄσματα και ἀπήγγειλαν ποιήματα, ὡς και σκέτς ἔθνικοῦ περιεχομένου. Ἐπὶ τῆς σημερινῆς τῆς Ἑθνικῆς μᾶς ἑορτῆς ὠμίλησε ὁ καθηγητὴς φιλόλογος κ. Γεώργιος Λύγουρης, κατενθουσιάσας τὴν συγκέντρωσιν μετὰ θερμὰ πατριωτικὰ λόγια του γιὰ τὴν Ἐπανάστασι τοῦ 1821. Γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς ὠραίας αὐτῆς Σχολικῆς ἑορτῆς ἀξίζει κάθε ἔπαινος στὸν Διευθυντὴ τοῦ Δημοτικοῦ μᾶς σχολείου κ. Θωμᾶν Δέρβου και τὶς διδασκάλισσες Εὐάγγελιαν Καραχάλιου, Ἄνναν Δέρβου και Ἐλένην Καρακατσάνη. Ἐπίσης θερμὸ ἔπαινο ἀξίζει και στὸν Γυμνασιάρχην και τοὺς καθηγητὰς τοῦ νεοιδρυθέντος και γιὰ πρώτην φορὰν

λειτουργήσαντος ἐφέτος Ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου μᾶς, γιὰ τὴν συμμετοχὴ τους στὴ Σχολικὴ ἑορτὴ τοῦ Δημοτικοῦ μᾶς και γιὰ τὴν ὠραία παρέλασι τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου μᾶς με ἐπικεφαλῆς τὴν σημερινὴν τοῦ σχολείου τῶν. Κλείνοντες τὴν παρουσίαν μου, θὰ ἤθελα νὰ κάμω και μὴ παρατήρησι: Κάθε χρόνο, μετὰ τὴν Δοξολογίαν τῆς 25ης Μαρτίου, οἱ κάτοικοι τῶν δύο Κοινοτήτων, Νέων Παλατιῶν και Σκάλας Ὁρωποῦ, συγκεντρώνοντο στὸ μέσον τῶν δύο Κοινοτήτων και μπροστὰ σὲ ἐπὶ τοῦτο κατασκευαζόμενον κενοτάφιον ἐξεφανοῦντο οἱ πανηγυρικοὶ τῆς ἡμέρας και καταθέτανε στέφανα οἱ Πρόεδροι τῶν δύο Κοινοτήτων, οἱ στρατιωτικὸς ἀρχεῖς τὰ σχολεῖα κ.λ.π. Ἐφέτος δὲν ἔγινε τοῦτο. Γιατὶ αὐτὴ ἡ παράλειψις; Οἱ τόσον προοδευτικοὶ σημερινοὶ Πρόεδροι τῶν δύο Κοινοτήτων μᾶς ἄς φροντίσουν νὰ μὴ ἐπαναληφθῇ στὸ μέλλον ἡ παράλειψις αὐτὴ, που ἔχει συμβολικὸ χαρακτήρα, τόσον στὶς κολές σχέσεις τῶν δύο Κοινοτήτων, ὅσον και στὸν πάνδημο ἑορτασμὸν τῶν Ἑθνικῶν μᾶς Ἐπετειῶν.

Ο ΠΑΛΑΤΙΑΝΟΣ
ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΑ!
Θὰ γνωρίζετε βέβαια ὅτι τὰ «Μαρμαρινὰ Νέα», σὰν τοπικὴ ἐφημερίδα που δὲν πολιτεύεται, δὲν ἔχουν καμμίαν ἀπολύτως ἐνίσχυση ἀπὸ κῆμα ἢ ὀργάνωσι. Γιὰ νὰ ἀντεπεξέλθουν λοιπὸν στὰ ἐξοδάτων, στηρίζονται ἀποκλειστικὰ μόνον στὶς συνδρομὰς τῶν συνδρομητῶν τῶν.

ΔΥΝΑΤΕΣ ΜΑΡΜΑΡΙΝΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΤΟΥ ΕΚΛΕΚΤΟΥ ΛΟΓΟΤΕΧΝΟΥ κ. Γ. ΒΑΛΕΤΑ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ - Ο ΤΡΑΓΙΚΟΣ ΙΔΕΟΛΟΓΟΣ

10 Ὁ ξεχωριστὸς πάλι διανοούμενος και φίλος τοῦ Δελῆ κ. Στράτης Βαρελιτῆς εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ μὴ γράφει τὸν ἀκόλουθο χαρακτηρισμὸ τῆς ἀναμορφωτικῆς δράσης τοῦ Δελῆ, καθὼς ἀπὸ κοντὰ τὴ γνώρισε και τὴν ἔζησε. «Δοκιμάζω, μὴ γράφει, μὴ συγκίνηση και μὴ ψυχικὴ ἀνακούφιση, κάθε φορὰ που ξαναθυμίζομαι τὸν ἀφηνιαστὴ, τὸν ἐνθουσιαστὴ, τὸν ἀγωνιστὴ, κὶ ἀργότερα και τὸν ἐμπρηστὴ μπόρδ νὰ πᾶ—χωρὶς νὰ εἶναι ἄσχετο—τῶν Λεσβιακῶν ψυχῶν. Ὅσοι ἔζησαν τὰ ὠραία χρόνια τοῦ «Διαγῶρα» και τοῦ «Ἀτλάντα», τὸν δύο ἀδελφικῶν κατατύπων ἀλλὰ ἐθνεγετικῶν στὴν οὐσία σωματείων, δὲν μποροῦν παρά νὰ θυμοῦνται με συγκίνηση τὸν Γιάννη Δελῆ, που με τὸ μαρτύρι τῆς ἀρρώστιας στὰ στήθη, ἀλλὰ με ἕνα ἐνθουσιασμὸ ἀπροσμέτρητο και μὴν αὐτοθυσία δίκως ὄσια καταδακνοῦσε τὸ εἶναι του γιὰ ἕνα γενικώτερο ζῆλον τῶν νησιῶν μᾶς. Ὅταν παρακολουθήσομε τὸ Δελῆ μέσα στὴν ἐποχὴ του και καταλάβομε τὴν κατάστασιν που βρισκόταν τὸ νησί μᾶς, μόνο τότε θὰ μπορέσομε νὰ δώσομε στοὺς νεότερους ν' ἀντιληφθοῦν τὴ θέση τοῦ Γιάννη Δελῆ μέσα στὴν ἱστορία τῆς γενικῆς ἀφηνιαστικῆς νησιῶν μᾶς. Τότε μόνο θὰ μπορέσομε νὰ ἐκτιμήσομε τὴν τόλμην τοῦ νεαροῦ σπουδαστῆ νὰ ρίξει τὴν πέτρα του μέσα στὸ τέλμα ἐκεῖνο, και νὰ φ. ο. σ. ι. ο. φ. ε. ι. κ. ο. λ. ε. χ. τ. κ. α. σ. τὸ ἀναγεννητικὸ ἔργο, μ' ἐπιφύλαξιν στὴν ἀρχὴ, μ' ἕνα ἐνθουσιασμὸ ἀργότερα, που φούσκωνε ὀλοένα και ξεχειλίζε ὅσο ἔβλεπε πὸς οἱ ἀπόροι που ἐρριζωνε ἐπὶ αὐτὸν τόπο. Περιορίζομαι νὰ σημειώσω πὸς και τότε ἡ Μυτιλήνη ἦταν σταματημένη στοὺς Σούτσους και τὸν Παράσχο. Τὸ Σολωμὸ δὲν τὸν ἤξαιρε! Γύρω στὸ γλωσσικὸ ζήτημα που εἶχε ὡς τόσο φουρτῶσει στὴν Ἀθήνα, ἡ Μυτιλήνη εἶχε τὶς συντηρητικώτατες και σχολαστικώτατες

ἰδέες που ἐπαιρνε ἀπ' τὶς ἐφημερίδες τῆς Πόλης, πολιτικὸν, θρησκευτικὸν και πνευματικὸν κέντρον τῆς τότε, ὅσοι ἀπὸ τὰ ἐκείνη συντηρητικὰ φύλλα τῆς Σμύρνης, και τὴ «Νέα Ἡμέρα» τῆς Τεργέστης. Εἶναι πολὺ ρωσικὸ και οἱ τότε πνευματικὸι ἡγέτες τοῦ τόπου, που ἦταν οἱ καθηγητὴς τοῦ Γυμνασίου, οἱ φιλόμοισοι ἀρχονταῖδες, ἔφεραν και δημογέροντες, ἀλλὰ πνευματικὸν κέντρον δὲν εἶχε καθόλου τότε στὸ νησί, ἀπρησασμένοι ὄλοισ ἀπὸ και ἀπὸ τὴν αἰγλή τοῦ Δ. Βερναρδάκη, που ζοῦσε ὡς τόσο ἀποτραβηγμένος πειρ, γὰ μὴ ἔβρουν και νὰ μὴ φέλουν ν' ἀκούσουν γιὰ ὅσα γίνονταν στὴν Ἀθήνα, και νὰ καταδικῶν ἀκόμη ὅσοις τολμοῦσαν τυχόν νὰ φέρον τὰ καινὰ δαιμόνια στὸν τόπο γιὰ τὴ γλώσσα, τὴν τέχνη και τὶς κοινωνικὲς ἰδέες. Μετὰ τοῦτον τὸν ἀπονητικὸν ἐκείνη ἀτμόσφαιρα, τὴν τρομοκρατία ἢ θέλετε, στηλώθηκε ὁ Γιάννης, μετὰ μίλησε γιὰ τὸ Σολωμὸ, μᾶς ἔμαθε τὸ Ροῖδη, τὸ Ψυχᾶρη, τὸν Παλομά, τὸ Μαβίλη κ.λ.π., μιλώντας σὲ λίγους στὴν ἀρχὴ, σὲ περισσότερους ἀργότερα, ὀδηγώντας τοὺς νέους τῆς ἐποχῆς ποιοτὸς ποιητὸς και συγγραφεῖς νὰ μελετοῦν, και στηλωμένους πειρ ὅσοις σὲν ἴδωλα στὶς ψυχῆς τῶν μαθητῶν του και τοῦ λαοῦ, ἐσπάρθωσαν στὰ φανερὰ ἀπ' τὴν ἔδρα του ὡς καθηγητῆς, και ριζωνόταν φῶς και γεννῶντας ἐνθουσιασμὸ στὶς ψυχῆς μικρῶν και μεγάλων, ἔπαιρνε π. ρ. α. γ. α. τ. κ. α. τὸ νησί. Τὸν Γιάννη Δελῆ δημοσέφημα εἶναι ἡ πνευματικὴ ἀνθήσθη τοῦ τόπου. Τὸν Γιάννη Δελῆ μαθητῆς ἦταν ἡ ὁμάδα ἐκείνη τῶν Λεσβίων φοιτητῶν που ἴδρυσαν τὸ Φοιτητικὴν Συντροφιά, τῆς ὁποίας Ἀλεβιὸι ἦσαν τὸ περισσότερο και τὰ πλέον ἐνεργὰ και φανατικὰ μέλη. Στὸν Γιάννη Δελῆ τὰ κηρύγματα ὀφείλονται, ἀν ἀκούστικη και κρατὰ ἀκόμη ἔξω, ἡ φήμη γιὰ τὴ φωτεινὴ πνευματικὴ ζωὴ τοῦ νησιῶν» (18—4—37).

ἐκπαιδευτικὴ κι' ἀναμορφωτικὴ του δράση: «Οἱ παραδόσεις τοῦ Γιάννη Δελῆ μᾶς εἶχαν φέρει στὴν ἀρχὴ, σωστὴ ἀναστάσιση. Εἶχαμε, βέβαια, κάποια ἰδέα τῆς λεγομένης ζωντανῆς διδασκαλίας ἀπὸ τὸν τρόπο τῆς διδασχῆς ἐνα-δὺ ἀκόμη καθηγητῶν μᾶς, με πλάστερες—γιὰ τὴν ἐποχὴ τους—παιδαγωγικῆς ἀντιλήψεως. Ἀλλὰ νὰ αὐτοὶ ἀκόμη δὲν μποροῦσαν νὰ ἐξαφύγουν ἀπὸ τὴ λογία παράδοσιν και δὲν τὸν ἦταν εὐκολὸ με δὴλ τὸς τὴν καλὴ τὴ θέλησιν, νὰ δημιουργήσομε τὴ ζωντανὴ ἀτμόσφαιρα, που δίνει τὴν ἀνεση και τὴ χαρὰ στὴ μαθητικὴ ψυχῆ. Ἐθῆς ἀπὸ τὶς παλιές μέρες τῆς διδασκαλίας του, εἶχε γίνει γιὰ μᾶς τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν ἔνας πνευματικὸς στίβος κὶ ἐξομοιωσε, διηρασιμένοι, σὲ λογὴς κατευθύνσεις: ἱστορικῆς, φιλολογικῆς, λογοτεχνικῆς, γλωσσολογικῆς. Ἐνα σωρὸ περιεργετῶν πνευματικῆς, ἀρκιτῆς ἀνησυχίας ψυχικῆς, που τὶς κρατούσαμε ἐρημικὰ, ὡς τότε κλεισμένες, βρισκόμενες, αὐτὰ-αὐτὰ, τὴν εὐκαιρία νὰ συζητηθοῦν και νὰ κατασταλάξουν σὲ λύσεις προσιτῆς στὴν τότε διανοητικὴν και τὴν ψυχικὴν μᾶς κατάσταση. Αὐτὸν τοῦ εἶδους τὰ μαθήματα εἶτανε γιὰ μᾶς ἀληθινῆς ἀποκαλύψεως και, ὡς τώρα ἀκόμη, διατηροῦμε ὀλοζώνταν τὴν εἰκόνα τοῦ ἀνθρώπου, που μᾶς φερόθη με τὸση φιλικὴ κὶ ἀνθρωπιστικὴ διάθεσιν. Ὅταν ἀπομακρυνθῆκαμε ἀπὸ τὰ θρανία τοῦ Γυμνασίου, καταλάβαμε ἀκόμη διαυγέστερα τὴν ἐντονη προσωπικότητά του. Σὲ διαρκὴ ἐπαφὴ μ' ὄλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα, ἰδιαίτερα δὲ με τὰ λαϊκά, διοχέτευε στὴ λαϊκὴ ψυχῆ, μετὰ τὴν κηρύγματά του, με τὶς διαλέξεις του, με τὶς κουβέρτες του ἀκόμη τὶς καθημερινῆς, τὶς ἀδρές γραμμῆς τῶν μεγάλων ἑλληνικῶν παραδόσεων, και ὅταν, ἐφαρμικά, ὁ θάνατος τὸν ἀπέσπασε στὴν ἀρχὴ ἀκόμη τῆς δράσης του, ἡ κοινωνία μᾶς δὲ ἀνάκη—χωρὶς ἐξαιρέσεις—ἐνοιώσαμε, με πόνο, ὅτι ἕνας ἐξαιρετικὸς ἀνθρώπος εἴλεψεν ἀπ' ἀνάμυσά μᾶς. Ἡ μνήμη του ποραμένει ὀλοζώνταν, ἀγνή και θερμὴ.....»

Ὁ φίλος πάλι και ξεχωριστὸς Λεσβιος διανοούμενος Χρ. Ε. Μολίνος, που ἔκανε μαθητῆς τοῦ Δελῆ, μὴ γράφει σχετικὰ με τὴν

ΕΝΑ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΑΛΑΙΟΥΣ ΤΟΠΙΚΟΥΣ ΜΑΣ ΚΩΔΙΚΑΣ

ΔΗΛΩΤΙΚΟΝ ΕΓΓΡΑΦΟΝ

ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΕΚΝΟΥ ΠΡΟΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΝ

Απόσπασμα από τον «Κώδικα» ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΠΑΛΑΤΙΩΝ (ΜΑΡΜΑΡΑ)

Σελίς Κωδ.

Αριθ. Πρωτ. 7

Το κατωτέρω Δηλωτικόν Έγγραφο είναι αντίγραφο πράξεως γενομένης εν Μυριοφύτῳ τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1912, κατεχωρημένης εἰς τὸν «Κώδικα» τῆς Κοινότητος Παλατιῶν ἀρ. ἀριθ. 7.

Ο ΥΠΟΦΑΙΝΟΜΕΝΟΣ Δημήτριος Πολυχρόνη Μακιοῦ, ὕψικος ὄθωμανός καὶ κάτοικος Μυριοφύτου, μετὰ τῆς νομίμου συζύγου μου δηλοῦμεν διὰ τοῦ παρόντος ἐνυπογράφου τοῦ καὶ ἐπισήμως ὑπὸ τῆς Κυβερνητικῆς μουχταρικής σφραγίδος ἐπικεκυρωμένου ἡμῶν ἐγγράφου, ὅτι κοινῇ γνώμῃ καὶ οἰκείᾳ θελήσει ἀμφοτέρων ἡμῶν ἐκδόντες τὴν νόμιμον καὶ γνησίαν ἡμῶν θυγατέρα, ὀνόματι Μάρθαν, τῇ ἐκ Παλατιῶν κωμολέως τῆς νήσου Μαρμαρᾶ, τῆς ἐπαρχίας Προκοννησίου, κυρίῳ Εὐαγγέλω Παπαπαναγιώτῳ, ἀπαλλοτριούμεν ταύτην κοὶ ἀπαλλαττόμεθα ἀπὸ τοῦδε παντός πατρικοῦ πρὸς αὐτὴν καθήκοντος, μὴ δικαιούμενοι ν' ἀπαιτησώμεν τι παρὰ τε τοῦ νῦν θετοῦ πατρὸς Εὐαγγέλου καὶ τῆς πρώην νῦν δὲ θετῆς αὐτοῦ θυγατρὸς, θυγατρὸς ἡμῶν Μάρθας.

Εἰς πίστῳων ἐγένετο. Μυριοφύτον τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1912 (ὕπ.) Δημήτριος Μακιοῦ

(ὕπ.) διὰ τὴν ἀγράμματον μητέρα ὑπογράφει Π. Κελοταρῆνος καὶ ἡ ἴδια θέτει τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ τ.

Ἡ Δημογεροντία Μυριοφύτου ἐπικυροῖ τὸ γνήσιον τῶν ἀνωθι ὑπογραφῶν τοῦ τε Δημητρίου Πολ. Μακιοῦ καὶ τῆς νομίμου συζύγου του.

(ὕπ.) Χρ. Χρυσοστάμου
» Γεώργ. Σπενδένης
» Ἰωάν. Χ. Ἀργυρός
» Γ. Γαλιζίδης

(Γιὰ τὴν ἀντιγραφή ΝΙΚ. ΛΑΜ.)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΝΕΑ ΤΗΣ Π)ΚΙΑΣ ΜΑΣ ΑΓ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ

— Ἀρραβῶνες :
Σὲ στενὸ οἰκογενειακὸ κύκλῳ στὴν οἰκία τοῦ κ. Ἰωάννου καὶ τῆς Κας Λούση Μαλαντάρα, καταγομένῳ ἀπὸ τὴν Εὐβοίαν, τελέσθησαν στίς 27)1)54 οἱ ἀρραβῶνες τῆς ἀγαπητῆς κόρης τῶν θνίδος Κωνσταντίνος μετὰ τοῦ λαμπροῦ νέου κ. Ἐλευθερίου Μαρτυροπούλου ἀγαπητοῦ γιοῦ τῶν ἐγκατεστημένων στὴν Τακόμα Γουάσιγκτων καλῶν συμπατριῶτων μας ἀπὸ τὴν Γαλιτυμὴ κ. Νικολοῦ Μαρτυροπούλου καὶ Κας Εὐδ.

ρικλείας τὸ γ. Χατζηδρόσου. Συχαίρουμε τοὺς γονεῖς καὶ τὸς μνηστευθέντας εὐχόμενοι καὶ καλὰ στέφανα.
— Γεννήσεις :
Ἡ κ. Δέσποινα Γεωρ. Μίτσελ, τὸ γ. Θεοδώρου καὶ Γασσεμῆ Λαδὰ ἀπὸ τὸν Μαρμαρᾶ, ἐγέννησε ἀγόρακι, τὸν παρελθόντα Μάρτιον. Στους εὐτυχεῖς γονεῖς, τὸν παπποῦ κ. Θεόδωρον καὶ τὴν γιὰγιά κ. Γασσεμῆ εὐχόμεσθε νὰ τοὺς ζήση καὶ νὰ τὸ χαίρονται.
ANNA TAMARA

ΣΤ' ΑΓΕΡΙ

Ἄγερί μου δροσόβολο καὶ μοσκομυρισμένο γιατί φυσᾶς σάν ἀνοστο, καὶ σάν φαρμακωμένο ;

Δὲν εἶσ' ἀπ' τὴ Πατρίδα μου, τὸ ἅγιο κείνο χῶμα τοῦ ὅσο ζῶ κι' ὅσο γερνῶ, θὰ τὸ θυμοῦμ' ἀκόμα ;

Τ' ἄη Νικόλα τίς δροσιές, τ' ἄη Θημοτιοῦ τὴ ράχη τ' ἄη Γιαννιοῦ τοῦ Ἀμπρουγιῦ, ποῦ ἔπαιζα [παιδάκι ;

Ἄπ' τὴν ἁγία Παρασκευῇ, τὸ δροσερὸ Στυλάρι, τ' ἄη Γιαννιοῦ τοῦ Μαρμαρᾶ μετὰ τὴ Μεγάλῃ Χάρη ;

Τὰ πετροστόλιστα βουνά, τ' ἄγι' Ἀρμολὰ τὰ πλάγια τ' ἄη Γιωργιοῦ τοῦ Κλαζακιοῦ, θαρρεῖς πὸς ἦσαν [μάγια ;

Καὶ ποῦ νὰ θυμηθῆ κανεῖς, τὴν Παναγιά Καστρέλλα ποῦ χόρευε στὴ σάλα τῆς κάθε χρυσοῦ κοπέλλα ;

Στὰ ἅγια κείνα χῶματα, τ' ἀξέχαστα τὰ χρόνια ποῦ χόρευε ἡ λεβεντιά, λαλοῦσαν καὶ τ' ἀηδόνια !

Ἄγερί μου δροσόβολο καὶ μοσκομυρισμένο, πάλι φυσᾶς σάν ἀνοστο, πάλι φαρμακωμένο.

Στὸ σιγανὸ σου πέρασμα, πρώτη φορὰ ποῦ σ' εἶδα. Φυσᾶς ἀπὸ τὴν Κόλαση ; Δὲν εἶσ' ἀπ' τὴν Πατρίδα !!

Τακόμα Οθάσιγκτων ΗΛΙΑΣ Δ. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

Ἄνδρας Βασιλείου

Ἀπέθανε καὶ κηδεύθηκε πρὸ μηνῶν στὸν Ἅγιο Φραγκίσκο Καλλιφορνίας, ὅπου ἀπὸ πολλὰ χρόνια ἦτο ἐγκατεστημένος, ὁ καλὸς συμπατριώτης ἀπὸ τὸ Πρασειὸ Ἄνδρας Βασιλείου ἢ Βουτσᾶς. Τὰ τῆς κηδείας του, ἡ ὁποία ἐγένετο ἀπὸ τὸν Ι. ναὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἄγ. Φραγκίσκου, μετὰ συμμετοχὴν πλήθους κόσμου συμπατριῶτων καὶ ἄλλων φίλων τοῦ μεταστάντος, ἐπιμελήθηκε ὁ ρέκτης καὶ ἀγαπητὸς συμπατριώτης ἀπὸ τὰ Παλάτια κ. Γεώργιος Μόρφης, ὁ ὁποῖος καὶ τακτικὰ ἐπεσκέπτετο, μετὰ τῆς εὐγενεστάτης συζύγου του Κας Παναγιώτας, τὸν μεταστάντα στὸ Νοσοκομεῖον, ὅπου ἐνοσηλεύετο ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον.

Ἰωάννης Λιάκουρης

Σὲ ἀρκετὰ προχωρημένη ἡλικία ἀπέθανε στὴ Σκάλα Ὁρωπὸ καὶ κηδεύθηκε στίς 27)4)54 μετὰ συμμετοχὴν πλήθους κόσμου συγχωριανῶν του καὶ Παλατιανῶν ὁ γνωστός καὶ καλὸς νοικοκύρης τῆς Σκάλας Ὁρωποῦ Ἰωάννης Λιάκουρης. Τοὺς οἰκειοὺς του θερμὰ συλλυπούμεθα.

Ἰωάννης Μπαμπούκης

Σὲ ἡλικία 87 περίπου ἐτῶν, ἀπέθανε στίς 26)4)54 στὰ Νέα Παλάτια ἕνας ἀκόμη ἀπὸ τοὺς παλαιούς καλοὺς νοικοκυραίους καὶ πλοιάρχους τῶν Παλατιῶν, ὁ καπετὰν Ἰωάννης Μπαμπούκης. Ἡ κηδεία του ἐγένετο τὴν ἐπομένην τοῦ θανάτου του μετὰ συμμετοχὴν πλήθους κόσμου Παλατιανῶν καὶ κατοίκων τῆς Σκάλας Ὁρωποῦ. Τὴν σύζυγον, τὰ τέκνα καὶ λοιποὺς συγγενεῖς θερμὰ συλλυπούμεθα.

Δημ. Κορ. Χατζημήτρον

Ἀπέθανε στὴ Σκιάθῳ ὅπου ἦτο ἐγκατεστημένος ὁ καλὸς συμπατριώτης ἀπὸ τὸν Μαρμαρᾶ Δημήτριος Κομνηνοῦ Χατζημήτρον. Τὴν βαρυνθενοῦσαν σύζυγον, τὸν υἱόν, τὴν θυγατέρα καὶ τοὺς συγγενεῖς θερμὰ συλλυπούμεθα.

Τζανῆς Χιώτης

Ἀπέθανε στίς 26 Μαρτίου στὴν Ν. Ἀμμουλιανὴ ὁ Τζανῆς Χιώτης ἀπὸ τὸ Πασαλιμάνι, ψάλτης τοῦ ἐκτὶ ἱεροῦ Ναοῦ. Τὴν κηδεία του παρεκολούθησαν ὅλοι οἱ κάτοικοι Ἀμμουλιανῆς. Τοὺς οἰκειοὺς του θερμὰ συλλυπούμεθα.

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΚΟΝΝΗΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ & ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ "Η ΠΡΟΚΟΝΝΗΣΟΣ,, (ΣΥΝ)ΣΜΟΣ Π. Ε.) ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Κατόπιν τῆς ἀπὸ 14 Μαρτίου 1954 ἐντολῆς τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ μετ' ἀποφασίαν τῶν Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίων, καλοῦνται οἱ κ. κ. Συνεταίροι τοῦ Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ Προκοννησίων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς καὶ Περιχώρων «Ἡ Προκοννησός» εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν διὰ τὴν 20ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Ἡπειρωτικοῦ Συνδέσμου Πειραιῶς» ὁδὸς Φίλωνος ἀριθ. 11 μετὰ θέματα :

- 1) ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΛΗΨΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ.
- 2) ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ εἰς τοὺς ταμειακῶς τακτοποιημένους μέχρι τῆς 31ης Μαΐου, ὡς ἡ ἀπὸ 14 Μαρτίου ἐ. ἔ. ἀπόφασίς τῆς Γεν. Συνελεύσεως.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 25 Μαΐου 1954
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ.
ΝΙΚ. Σ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ
Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Ε. Σ.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΥΡΙΝΗΣ

ΣΗΜ. : Πρὸς ἀποφυγὴν δυσχερειῶν κατὰ τὴν κλήρωσιν ἀπαραίτητον εἶναι διασῶ οἱ κ. κ. Συνεταίροι ὑποβάλλωσι πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον μέχρι τῆς 10ης Ἰουνίου τὰς δηλώσεις συνιδιοκτησίας τοῦ κληροδομένου οἰκοπέδου παν.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Στίς 28 Φεβρουαρίου τελέσθη στὴν Ἀμμουλιανὴ τὸ 40ήμερον μνημόσυνον τοῦ Στυλιανοῦ Μαρτυράκη ἢ Μαρτυροπούλου ἀπὸ τὴν Γαλιτυμὴ. Παρευρέθησαν πολλοὶ κάτοικοι τῆς Ἀμμουλιανῆς.

Στίς 11 Ἀπριλίου τελέσθη στὸν Ι. ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου (Ἀμαρσοῦ) τὸ 40ήμερον μνημόσυνον γιὰ τὴν ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς τῆς Πελαγίας Π. Εὐγενίδου, ἀπὸ τὴν Ἀφθὸν. Τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησι παρεκολούθησαν πολλοὶ συμπατριῶται.

ΔΩΡΕΕΣ

Βασ. Δ. Μαστροβασίλης
Σὲ ἡλικία 40 περίπου ἐτῶν ἀφῆκε τὴν πρόσκαιρον αὐτὴν ζωὴν καὶ μετέστη στὴν αἰωνιότητα κατόπιν ἐγχειρήσεως, ὁ ἐγκατεστημένος στὴν Χαλκίδα καλὸς συμπατριώτης ἀπὸ τὰ Παλάτια Βασιλείου Δ. Μαστροβασίλης. Τὴν κηδεία του παρεκολούθησαν οἱ ἐγκατεστημένοι στὴν Χαλκίδα συμπατριῶτες καὶ πολλοὶ Χαλκιδεῖοι. Τοὺς οἰκειοὺς του θερμὰ συλλυπούμεθα.

Πρώτη παρακλητικὴ ἐντολὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυζίκου Κωνσταντίνου ὑπῆρξε ἐνὰ μὴ θιγῆ κανὲν ἐκ τῶν ἀρχαίων καὶ παλαιῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων τῆς Ἑκκλησίας, ἀλλὰ τὰ πάντα νὰ διεξάγονται καὶ ἐφεξῆς ὡς μέχρι τοῦδε». Κατὰ νόμον δὲ καθημερινῶς ὁ ἴδιος μετὰ τὴν γνωριμίαν προσώπων καὶ πραγμάτων καὶ βολιδοσκοπῶν τοὺς εἰς ἐπίσκεψίν του προσερχομένους Δημωγέροντας, Προκρίτους, λογίους καὶ μορφωμένους Ἀρτακηνούς, ὡς πρὸς τὰς ἀντιλήψεις καὶ διαθέσεις αὐτῶν ἐπὶ τῆς Ἱ. Μονῆς Φανερωμένης, ἀντιλήφθη καὶ διέγνω, ὡς ὁ ἔμπειρος ἱατρός διαγινώσκων ἐκ τῶν ἐπικρούσεων καὶ στηθακροάσεων τοῦ ὑποπτοῦ ἀσθενοῦς, τὸ ἐπισημῶδες τῆς ὑγείας του, ὅτι: αἱ γνώμαι ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν κατοίκων τῆς ἑσθας τῆς ἐπαρχίας του ἦσαν ἐν διαμέτρῳ ἀντιθετοὶ πρὸς τε τὰς ἀπόψεις τῶν Περαμίων καὶ πρὸς ὅσα ὁ ἴδιος ἤλιπε νὰ ἐπιτύχῃ ὑπὲρ αὐτῶν, κατερχόμενος εἰς Ἀρτακηνήν, ὅταν ἐπέσχετο, τρόπον τινα, εἰς αὐτοὺς τὴν ἀπόδοσιν σχεδὸν τῆς Ἱ. Μονῆς. Ἡ ἐκτίμησις, ὁ σεβασμὸς, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ συμπάθεια πάντων ἄνευ ἐξαιρέσεως, πρὸς τὸ σεπτὸν πρόσωπον τῆς Α.Σ. τοῦ νέου Μητροπολίτου Κυζίκου, ἦσαν ἀδιαφιλονιήτως ὑπέροχα, ἀλλὰ καὶ τὸ γόητρον καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ τὸ δίκαιον τῆς Κοινότητος ὑπερεῖχον πάντες.

Ὅθεν κατόπιν τῆς τοιαύτης ἀνδρικής στάσεως τῶν Ἀρτακηνῶν, ὁ Σεβασμιωτάτος Μητροπολίτης, ἀνακρούων πρῶτα, ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἐτέραν ἀπόφασιν, ἥτις, ἐάν πράγματι ἐτίθετο εἰς ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν, θὰ εὐηργέτι καὶ θὰ εὐρήσκει ὅλους τοὺς ἐπαρχιώτας Κυζίκου. Προέτινε δηλονότι ἐνὰ ἰδρυθῆ διὰ τῶν προόδων τῆς Ἱ. Μονῆς Φανερωμένης, ἐν αὐτῇ τῇ κοιλίᾳ τοῦ ὄρου Δινδύμου, ἐπαγγελματικὴ τῆς σχολῆς, τύπου Σιβιτανίδειου τοιαύτης, διὰ τὰ τέμνα τοῦ λαοῦ τῆς ἐπαρχίας Κυζίκου καὶ ἄλλων ἰσῶς πῆριξ ἐπαρχιῶν». (ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

7 ΤΟΙΟΥΤΟΤΡΟΠΩΣ λοιπὸν αἱ ἡμέραι παρήρχοντο, ἡ δὲ Α. Σεβασμιότης ὁ νέος Μητροπολίτης Κυζίκου ἠτοιμάζετο διὰ τὴν εἰς τὴν ἔδραν τῆς ἐπαρχίας του καθόδον, ἥτις καθ' ἀπόφασιν τῶν κοινοτικῶν Ἀρχῶν Ἀρτάκης, ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ τῇ 23ῃ Μαρτίου τοῦ 1900, ἡμέρα Κυριακῆ. Ἰνα εὐκαιρήσῃ νὰ ὑποδεθῆ τὸν νέον λαοπόθητον Μητροπολίτην του σύμπας ὁ λαὸς τῆς Ἀρτάκης. Ἡ καθόδος αὐτοῦ, τιμῆς καὶ σεβασμοῦ ἔνεκεν, ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ δι' ἰδιαιτέρου ἀτμοπλοίου, ναυλομένου ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος. Ὁρίσθη δὲ καὶ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Ἰωάν. Στεφανίδου ἱατροῦ καὶ Σωκρ. Παπασαλιῶτου χρηματιστοῦ, ὅπως συνοδεύσῃ τμητικῶς τὴν Α. Σεβασμιότητα ἐκ Κων)πόλεως εἰς Ἀρτάκην καὶ ἀνετέθη ἡ ἐκφώνησις τοῦ ἐπὶ τῇ τελετῇ τῆς ἐνθρονίσεως πανηγυρικοῦ εἰς τὸν Κωνσταντίνον Μακρῆν, ἱατροχειρουργόν.

Αἱ ἐργασίαι διὰ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς ὑποδοχῆς προδύραρον ἀλματωδῶς. Πλεῖστοι ἐστήθησαν εἰς διάφορα ἐπίκαιρα μέρη μεγαλοπρεπεῖς ἀψίδες, κάτωθεν τῶν ὁποίων ἐμελλε νὰ διέλθῃ ἡ πομπή. Διεκρίνετο ὅμως ἐξ ὅλων ἡ πρό τοῦ καθεδρικοῦ Ναοῦ καὶ ἐπὶ τῆς μεγάλης ὁδοῦ Μητροπολιτῆ Δεσφῆς στηθεῖσα μεγαλειώδης τοιαύτη, μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ Ἀποστολικοῦ «τοιοῦτος ἡμῖν ἐπρεπὲν ἀρχιερεῖς, κ.λ.π.». Τὴν νύκτα τῆς παραμονῆς τῆς ἀφίξεως τοῦ Μητροπολίτου, σύμπας ὁ λαὸς ἠγρύπνει περιχαρῆς, τοποθετῶν καταλλήλως ἠδελφωμένας σημαίας Τουρκικὰς καὶ Ἑλληνικὰς καὶ δεψοστολίζων θύρας καὶ παράθυρα τῶν οἰκιῶν καὶ καταστημάτων τῶν ὁδῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐμελλε νὰ διέλθῃ ἡ πομπή. Ἡ θεία Λειτουργία τῆς Κυριακῆς 23 Μαρτίου, ἐτελείωσεν ἑνωρῖς, διότι ὁ κλήρος ἐν στολή καὶ οἱ πρόκριτοι ὅλοι ἐπρόκειτο νὰ παραταχθῶσιν ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας, ὅπου σημαιοστόλιστον ἐμελλε νὰ προσεγγίσῃ τὸ ἀτμόπλοιον καὶ πῆριξ θὰ συνωστίζετο ὁ λαός.

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΓΥΡῶ ΑΠΟ ΤΟ ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ (ΚΥΖΙΚΟΥ)

Τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπατριώτου συνεργάτου μας κ. ΟΡΕΣΤΗ ΛΟΓΟΘΕΤΙΔΗ

τ. διδασκάλου καὶ γραμματέως τῆς Ἱ. Μ. Κυζίκου

Ταῦτα δὲ πάντα, καθὼς καὶ τὰ κατὰ τὴν ἐνθρονιστήριον ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τελετήν, καθ' ἣν ἀνεγνωσθησαν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἄμβωνος τὰ Πατριάρχικα καὶ Συνοδικὰ σιγγιλιώδη γράμματα, πρὸς τὸν λαόν ἡ ποιμαντορικὴ παραινετικὴ τοῦ νέου Μητροπολιτοῦ ἐγκύκλιος καὶ ἀπηγγελήθη ὁ πανηγυρικός τῆς ἡμέρας ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Κωνστ. Μακρῆ, ἵνα μὴ μακρογορησῶ, περιορίζομαι ἀπλῶς νὰ εἶπω, ὅτι, διεξήχθησαν ἐν μεγάλῃ τάξει καὶ εὐπρεπεῖᾳ. Ἐπίσης, μετὰ ἐξ ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τῆς Α. Σεβασμιότητος ἡμέρας, ἐγένετο ἐν μεγάλῃ πομπῇ καὶ παρατάξει ἡ ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ Διοικητηρίου, ἐπὶ παρουσίᾳ ὅλων τῶν πολιτικῶν καὶ δικαστικῶν Ἀρχῶν, τῶν στρατιωτῶν παρουσιαζόντων ὅπλα, τελετὴ τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρχιγραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀναγνώσεως τοῦ ὑψηλοῦ Ἀυτοκρατορικοῦ Φερμανίου τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Μητροπολίτου Κωνσταντίνου ὡς Μητροπολίτου Κυζίκου καὶ οὕτως ἐγένετο ὀριστικῶς καὶ τελεσίως ἡ ἐγκαθίδρυσις καὶ ἀναγνώρισις τῆς Α. Σεβασμιότητος τοῦ νέου Μητροπολίτου Κυζίκου.

ΠΑΣΧΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΡΤΑΚΗ

ΤΟ ΛΑΜΠΡΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ 'Η ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΑ,, Ν. ΑΡΤΑΚΗΣ

ΝΕΑ ΑΡΤΑΚΗ. Μάϊος (Τοῦ ἀναποκρίτου μας).—Τὸ ἐφετεινὸν Πάσχα ἐωρτάσθη μεγαλοπρεπῶς ὅπως πάντα στὴν Νέα Ἀρτάκη. Αἱ ἱεραὶ ἀκολουθίαι τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ τῆς Ἀναστάσεως ἐτελέσθησαν κατὰ τὸ Βυζαντινόν. Ὁ ἱερός ναὸς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καταμέσος κόσμου. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς Ἀναστάσεως ἐψόλη περὶ ὧραν 11 π.μ., ἀφοῦ πρῶτον ἐγένετο λιτάνευσις περὶ τῆς πόλεως, ἀνεγνώσθη δὲ τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Τουρκικὴν, ὅπως πάντοτε.

Τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐθεσπίσθη καὶ πανήγυρις εἰς ἀνάμνησιν τοῦ γενομένου θαύματος τῆς Παναγίας κατὰ τὸ ἔτος 1951, ἐώρτασε μεγαλοπρεπῶς ὁ ναὸς ἀνεγερθεὶς ἱερός ἀπὸ τῆς Παναγίας Φανερωμένης. Πλήθη κόσμου κατέκλυσαν ἐκ Χαλκίδος καὶ τῶν περιχώρων, προεξάρχοντος ἁγίου ἱερατικοῦ προϊσταμένου Σακελλαρίου κ. Σπυρίδωνος Ἀθανασίου καὶ συλλειτουργούντος καὶ τοῦ ἱερέως κ. Γρηγορίου Τσιμποῦ. Ὁ Πατὴρ Σπυρίδων, ἀφοῦ ἀνέπτυξεν εἰς τὸν λόγον τοῦ τῆν σημασίαν τοῦ κοσμοϊστορικοῦ γεγονότος τῆς Ἀναστάσεως, ὠμίλησε περὶ τοῦ πρό τριετίας γενομένου θαύματος καὶ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ νέου ἱεροῦ ναοῦ, πῶς ἀθρόως ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος προσέρχονται προσκυνῆται καὶ πῶς ἡ Παναγία ἐφώτισε πάντας καὶ ἀπὸ παντοῦ ἐστέλλοντο ἄθροαι εὐσεβεῖς δωρεαί. Ἐπίσης ἀνέφερε μετ' ἐπαίνων τοῦ ὀνόματος τοῦ μεγάλου εὐεργέτου ἐξ Ἀμερικῆς κ. Σωτηρίου Τσιμενίδου, ὅστις ἀκόμη προχθὲς ἀπέστειλε τριάκοντα ἑκατομύρια ὡς πέντην κατὰ σειρὰν δωρεάν, ἀποστείλας μὲν χρι σήμερον περὶ τὰ 75 ἑκατομύρια. Πολὺ δικαίως ἡ Ἐπιτροπὴ ἀνεγέρσεως τοῦ ἱ. ναοῦ Παναγίας Φανερωμένης ἀνεκήρυξεν αὐτὸν μέγαν

εὐεργέτην καὶ θὰ ἀναγράψῃ εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς ἐκκλησίας τὸ ὄνομα τοῦ χρυσοῦς γράμμασι. Τὴν Πέμπτην τῆς Διακαινησίμου ὁ αἰδεσιμότητος Πατὴρ Σπυρίδων, καταβῆναι εἰς τὴν πόλιν τῆς Χαλκίδος, ἐπεσκέφθη τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον μετὰ τῶν Κυριῶν τοῦ Φιλοπτώχου Χριστιανικοῦ Συλλόγου ἢ «Παντάνασσα» Νέας Ἀρτάκης καὶ τῆ συμμετοχῆ νεανίδων τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων αἰτινες ἔψαλαν ὕμνους χριστιανικοὺς καὶ χριστιανικὰ τραγούδια ποδψυχαγωγίαν τῶν ἀσθενῶν. Ἀφοῦ ὠμίλησεν ὁ Πατὴρ Σπυρίδων πρὸς πάντας τοὺς παρισταμένους περὶ τῆς σημασίας τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας, ἀπήντησε καταλλήλως ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος κ. Σαλοικιὸς, κατασυνκεκινημένος εὐχαριστῶν θερμότητά τούτους πάντας. Αἱ Κυριαὶ τοῦ Συλλόγου μετὰ τοῦ Πατρὸς Σπυρίδωνος περιῆλθον ὅλους τοὺς θαλάμους μοιρά-

ζοντες ἄφθονα δῶρα εἰς πάντας καὶ παρηγοῦντες τοὺς ἀσθενεῖς. Ἀπερχομένου τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου συνώδυσαν μέχρι τῆς πύλης ἀπαντες ἀπὸ τοῦ κ. Προέδρου καὶ τοῦ κ. Διευθυντοῦ, ὡς καὶ ἀπασαὶ αἱ ἀδελφαὶ τοῦ Ἰδρύματος. Ἐν συνεχείᾳ ἐπεσκέφθησαν τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ὁρφανοτροφεῖον τῆς πόλεως καὶ ἐμοίρασαν καὶ ἐκεῖ διάφορα δῶρα. Ὁ Γυναικεῖος Χριστιανικὸς Φιλανθρωπικὸς Σύλλογος ἢ «Παντάνασσα» Νέας Ἀρτάκης, ἱδρυθεὶς τὸ ἔτος 1949, ἀπέτελεσε μέχρι σήμερον προόδους, ὡστε ἐπανειλημμένως ἔτυχε εὐαρεσκείων ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος. Ὁ ἀνωτέρω Σύλλογος τυγχάνει ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ προστασίαν καὶ κατεῦθυσαν τοῦ ἱερατικοῦ προϊσταμένου Νέας Ἀρτάκης Πατρὸς Σπυρίδωνος Ἀθανασίου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΤΑΚΟΜΑΣ

Νέα κοινωνικὴ πρόοδος, θρησκευτικὴ ζωὴ καὶ γενικὴ ἀναδιοργάνωσις παρατηρεῖται ἀπὸ Κοινότητά μας, ὅποτε ἀνέλαβεν ἐν αὐτῇ τὰ ἱερατικά καὶ τὰ διδασκαλικά του καθήκοντα ὁ διακεκριμένος ἱερεὺς αἰδ. Πατὴρ Κώστας Κουκλάκης. Οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες τῶν μαθητῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ μας Σχολείου εἶναι κατενθουσιασμένοι ἐκ τῆς προόδου τῶν τέκνων μας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τὴν ὁποίαν ἀκούραστα καὶ μετὰ μεγάλου ζήλου διδάσκει ὁ αἰδ. Πατὴρ Κουκλάκης. Ἐπίσης εἰς τὸ Κατηχητικὸν μας Σχολεῖον, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ καθοδήγησιν αὐτοῦ, ἐνθά διδάσκουν κυριαὶ ἐκ τοῦ Συλλόγου «Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ Ἁγίας Ἐλένης» τῆς Κοινότητός μας, μετὰ μεγάλην χαρὰν καὶ προθυμίαν προσέρχονται τὰ παιδῶν καὶ κατὰ τὰς Κυριακάς, καὶ οἱ ὁμογενεῖς μας ἐθουσιασμένοι τὰ καμαρώνουν, ἐνῶ μὲ τῶν καὶ εὐλάβειαν, μετὰ τὸ μᾶθημά των, εἰσερχονται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας, διὰ νὰ ψάλλουν μαζί μας τὸ «Πάτερ ἡμῶν» καὶ νὰ λάβουν τὸ ἀντιδωρον καὶ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ ἱερέως μας. Ἡ Ἐκκλησία μας πληροῦται εὐσεβῶν χριστιανῶν, ὄχι μόνον κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς θερινούς, πάντες δὲ τυγχάνουσι μέλη τῶν τῆς Κοινότητός μας, ὅσον καὶ τοῦ δεκαδωδωαρίου τῆς Σεβαστιῆς μας Ἀρχιεπισκοπῆς. Διὰ τῆς δυναμικότητος, τοῦ ζήλου καὶ τῶν προσπαθειῶν τοῦ ἱερέως μας πρὸς ὅτι ἀφορᾷ τὴν πρόοδον τῆς Κοινότητός μας, καὶ ἐν τῇ ἀρμονικῇ συνεργασίᾳ τοῦ προοδευτικοῦ μας Συμ-

βουλίου, μετὰ ἐπί κεφαλῆς τὸν τοῖς πᾶσιν ἀγαπητὸν Πρόεδρον κ. Μιχ. Χάλλαν, τὰ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὄνειρα καὶ πόθοι τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς περιφερείας μας ἐπραγματοποιήθησαν σήμερα, καὶ ἤδη στεγαζόμεθα εἰς μίαν ὠραιότατην καὶ εὐρύχωρον Κοινοτικὴν αἴθουσαν, διαθιτούσαν ἄλλως τὰς συγχρόνους ἀνέσεις καὶ εὐκολίας. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν, εἰς γενομένην τελετὴν τῶν Ἑγκαινίων, μετὰ τὸν Ἀγισμὸν καὶ κατόπιν ὠραιότατης θρησκευτικοπατριωτικῆς ὁμιλίας τοῦ ἱερέως μας, τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος καὶ τῶν Συμβούλων Ἀθ. Τσορούχα, Πασχ. Φουντουκάκη καὶ Νικ. Βυτινῆρου, οἱ ὁμογενεῖς μας κατέθεσαν ὡς πρῶτην εἰσφορὰν τὸ ποσὸν τῶν 15 χιλ. δολαρίων καὶ ἐκαλύφθη οὕτω τὸ ἥμισυ τῆς δαπάνης τῆς νέας μας Κοινοτικῆς Αἰθούσης. Ἐπαινοῦμεν τὴν προσπάθειαν τοῦ ἱερέως καὶ αἰδ. Πατρὸς Κουκλάκη, ὅστις ἂν καὶ πρὸ ὀλίγων μόλις ἐτῶν ἀφίκετο ἐξ Ἑλλάδος εἰς Ἀμερικὴν, ἐν τούτοις κατητήθη ἄρκετα καλῶς εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ὡστε, καθ' ἑκάστην Κυριακὴν, κηρύττει καὶ ἀγγλιστὶ τὸν Θεῖον Λόγον, πρὸς μεγάλην χαρὰν καὶ ἱκανοποίησιν τῆς Νέας Γενεᾶς, ἡ ὁποία τὸν σεβεται καὶ τὸν ἀγαπᾷ, καθὼς καὶ πάντες οἱ ὁμογενεῖς καὶ γνωστοί. Πρὸς τούτους, εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον τῆς Περιφερείας μας κ. Ἀθηναγόραν, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Σεβασμιωτάτην μας Ἀρχιεπίσκοπον κ. κ. Μιχαήλ, οἵτινες μὲς ἐχάρισαν τοιοῦτον ἀξίον τῆς ἱερέως τοῦ ἀποστολῆς ἱερέα καὶ διδάσκαλον, τὸν σεβαστὸν καὶ ἀγαπητὸν μας Πατέρα Κουκλάκη. ΒΑΣ. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ Κοιν. Σύμβουλος

ΧΟΡΟΣΠΕΡΙΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΚΟΥΤΑΛΙ ΠΡΟΣ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΤΗΣ ΤΑΜΕΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΗΣ

ΕΠΑΝΙΔΡΥΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΩΝ "Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ,,

ΝΕΑ ΚΟΥΤΑΛΙΑΣ, (τοῦ ἀντικριτοῦ μας).— Πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ φτωχοῦ Σχολικοῦ μας Ταμεῖου, τοῦ ὁποίου ὁ ἐτήσιος προϋπολογισμὸς ἀνέρχεται σὲ 300.000 δρχ., προερχόμενος 200.000 ἀπὸ τὴν Κοινότητα καὶ 100.000 ἀπὸ τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐκκλησίας μας, δόθηκε ἐφέτος στὸ χωριὸ μας χοροσπερί, γιὰ τὴν ἐπισκευὴ τοῦ σχολείου μας, ἡ ὁποία ἐστέφθη ἀπὸ μεγάλην ἐπιτυχίαν. Ἐκτός ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς Κοινότητός μας, παρευρέθησαν καὶ πολλοὶ ἀπὸ τὰ γύρω χωριά, ὡς καὶ ἀπὸ τὰ ἀπομακρυσμένα Κάστρον, Μοῦδρον, Κουδιά καὶ ἄλλα. Αἰθῶσιν δὲ ἐπροκάλεσε ἡ χειρονομία τῶν Κουταλιανῶν, οἱ ὁποῖοι ἐξέκρινον ἐν σώματι τὴν αἰθουσαν, γιὰ νὰ παραχωρήσουν τὴν θέσιν τοὺς στοὺς καθυστερημένους, ποὺ ἦλθαν ἀπὸ τὸ Μοῦδρον. Ὁ ἐξαίρετος διδάσκαλος καὶ διευθυντὴς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Μοῦδρου κ. Καρκαλέμης, ἄρκως συγκεκινημένος γιὰ τὴν φιλόθενη αὐτῆ χειρονομία τῶν Κουταλιανῶν, ἐσταμάτησε τοὺς ἀπεροχόμενους, γιὰ νὰ τοὺς εὐχαριστήσῃ καὶ μεταξὺ ἄλλων εἶπε τὰ ἑξῆς: «Ἡ χειρονομία σας αὐτὴ δεικνύει ἀνθρώπους ἀνοήτων πολιτισμῶν καὶ εἶναι ἀξία ἐξάρσεως. Σὰς διαβεβαιῶ ὅτι θὰ τὴν δια-

τυμπαλίσω, ὄχι μόνον ὅπου καὶ ἂν βρεθῶ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν τύπον. Σὰς εὐχαριστοῦμεν». Χάριτας καὶ εὐγνωμοσύνην ὀφείλομε στὸν δημοδιδάσκαλόν μας κ. Ἰωάννη Ἀλευρόπουλον, γαμβρὸν τοῦ Τηλεμάχου Σπυρέλη— Δανιήλ, ὡς καὶ εἰς τὸν κ. Κωνσταντῖνον Ψάρραν, τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας, γιὰ τὴν προσπάθειαν ποὺ κατέβαλαν γιὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς χοροσπερίας, ἡ ὁποία κατ' εὐφημισμὸν μόνον ἡμπορεῖ νὰ λογισθῇ χοροσπερί, γιὰτὶ ὀλίγοι μόνον ἐχόρευσαν. Ὁ σκοπὸς ὅλων ἦτο ἡ ἐνίσχυσις τοῦ Ταμεῖου τοῦ Σχολείου μας. Χάριτας ἐπίσης ὀφείλομε καὶ στοὺς κ. κ. Ἐλευθέριον Φουντάν, ὁ ὁποῖος παρεχώρησε, χωρὶς καμμιά ἀμοιβή, τὸ καφενεῖον του, Ἀθανάσιον Σπυρέλην— Δανιήλ, ὁ ὁποῖος προσέφερε τὴν ὑπηρεσίαν του, Χρυσόστομον Βασιλείου, ποὺ τοῦ ζητήσαμε 7 1/2 ὀκάδες ποτὰ ἐπὶ πληρωμῇ καὶ μὲς ἔστειλε 15 ἄκ. χωρὶς πληρωμῇ, Ἀφῶδες Κονιόρδου, κατὰσθημα Ἀθηνῶν, ποὺ μὲς ἔστειλε 12 φιάλας ἐκλεκτῶν ποτῶν, Κωνσταντ. Παπαδόπουλον, ποὺ προσέφερε τὸ καφενεῖον του ἀφιλοκερδῶς, γιὰ νὰ ἐξοικονομηθοῦν οἱ πλεονάζοντες στὸν χώρο ποὺ διέθετε τὸ καφενεῖον Φουντᾶ, στοὺς καλλί-

στους νέους Π. Βασιλειάδην, Θ. Βαμβοῦκον, Ἀν. Γαλιμίτην, Ἰωάν. Ζελίνην, Χρῆστον Σπυρέλην, Νικ. Α. Γιοβάνην, Μιχ. Παπαδόπουλον καὶ κ. Ἰωάννη Σπυρέλην, οἱ ὁποῖοι προσεφέρθησαν καὶ ἐξυπρέτησαν ὡς γκαρσόνια. Ἐπίσης τὸν καταγόμενον ἀπὸ τὴν Τραπεζοῦντα κ. Ἐπαρχον Λήμνου, δικηγόρον, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε ὑπὸ τὴν προστασίαν του τὴν χοροσπερίαν καὶ διέθεσε 30 εἰσιτήρια. Ἄν παρέλειψα κανένα, παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρήσῃ. Πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τῶν εὐαγῶν ἱδρυμάτων τῆς νέας μας Πατρίδας, ἀπεφασίσαμε τὴν ἐπανίδρυσιν τῆς παλαιᾶς Ἀδελφότητός μας «Ὁ Εὐαγγελισμὸς», τοῦ κρατεροῦ ἐκείνου Σωματεῖου, τὸ καὶ ἡμῶν τῶν μεταγενεστέρων Κουταλιανῶν, καὶ νὰ βαδίσουμε ἐπὶ τὰ ἴχνη ἐκείνων τῶν μεγάλων ἐμεί οἱ ἐλάχιστοι, ἀντλῶντες διδάγματα ἀπὸ τὰ πρακτικά, τὰ ὁποῖα διαφυλάττουμε καὶ σφραγίζοντες τὰ μελλοντικά μας πρακτικά καὶ ἔγγραφα μετὰ τὴν σφραγίδα ἐκείνην τὴν ὁποίαν με εὐλάβειαν ἔπερναν στὰ χέρια τῶν ὁ πατέρων μας. γιὰ νὰ ἐπισημοποιήσουν τὴν πραγματικὴν λελογομένην καὶ πλήρως πατριωτικὴν καὶ ἔθνικοῦ ἐνδιαφέροντος ἀποφάσεις τῶν λαμβανόμενων καὶ ἐπιτελούμενων ὑπὸ ζυγόν, ὡς μνήμονες τοῦ ἐντοχιζμένου στὴν αἴθουσαν τοῦ Ἀρρεναγωγείου μας «Τοῦ βλέματος γυνοῦσα».... Ἀπεφασίσαμεν, λέγω, τοῦτο, ὡς ἀπεφασίσαμεν ὁ πατέρας μας δταν συνήρχοντο τὴν 13ην Ἀπριλίου τοῦ 1870, καὶ τὸ ἔτος 1913 τὴν 25ην Μαρτίου ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητός μας ἀειμνη-

στός Θεόδωρος Βλασιός, κατὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μελῶν, ἔλεγεν: «Τιμὴ καὶ εὐγνωμοσύνη εἰς τοὺς φιλοκάλους ἐκείνους ἄνδρας, οἵτινες πρὸ τεσσαράκοντα ἔτων εἰς τὴν θλιβερὰν κατάστασιν τῶν σχολικῶν πραγμάτων τῆς Πατρίδος μας ἀποβλέποντες καὶ τὴν θεραπείαν ταύτης ἐκ τῆς ἱδρύσεως Φιλεκαπαιδευτικοῦ Σωματεῖου ἀποδεδειγμένοι, συνήρχοντο τὴν 13ην Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1870 ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Σχολῆς ταύτης μικρὰ καὶ ἐτοιμαρρόπου τὸδε οὔσης καὶ ἔθεντο τὰ θεμέλια τῆς ἀδελφότητός μας «Ὁ Εὐαγγελισμὸς». Αὕτη ἔκτοτε τὴν ἱερὰν τῆς παιδείας ἀναλαβούσα ἀγῶνα, κ.λ.π.» Ἀλλὰ δυστυχῶς πολλὰ θὰ βροῦμε ἐμπόδια γιὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ μας καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι ὁ μοναδικὸς πόρος τῆς ζωῆς μας, ἡ σπογγαλιεῖα, εὐρίσκειται σὲ μεγάλο μαρασμό, λόγω τῆς ἀζητησίας τῶν σπόγγων, καὶ ὡς ἐκ τούτου τῆς ἐξατμίσεως τῶν κεφαλαίων μας ἀπὸ τὴν καθημερινὴν ἐπιβάρυνσιν μετὰ τόκους, ἐπιτόκια καὶ ἀσφάλιστρα, τοῦ χρέους μας πρὸς τὴν Τραπεζαν. ΣΩΚ. ΠΑΝΤΑΖΟΓΛΟΥ

ΕΥΧΕΣ

Εἰς τὴν ἀγαπητὴν μας ἀνεψιᾶν Πόπην Δαμιανοῦ Ἐξακουσιτίου, ἡ ὁποία ἐτέλεσε τοὺς γάμους τῆς μετὰ τοῦ κ. Γεωργίου Ἐμμανουήλ, ἐν Θεσπυρίῃ τὴν 26) 4)54, εὐχόμεθα ὀλοφύχως βίον ἀνέφελον καὶ μαθουσαλίον. Ολογένεια ΑΛΕΞ. Θ. ΤΑΥΟΥΤΣΟΓΛΟΥ

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Μετὰ τὸ ὑπερωκεάνειον «Νέα Ἑλλάς» ἀφίχθησαν στὴν 16 Ἀπριλίου στὸν Πειραιᾶ οἱ ἀπὸ πολλὰ χρόνια λαμπρὰ ἐγκατεστημένοι στὴν Ἀμερικὴ ἀγαπητοὶ συμπατριῶται ἀπὸ τὴν Κούταλη κ. κ. Φώτιος Σίσκος καὶ Δημήτρ. Χριστούλιας (Καίρης, μετὰ τῆς συζύγου του Ἄννικας. Ἐπίσης προερχόμενοι ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ, ὅπου ἀπὸ πολλὰ χρόνια εἶναι λαμπρὰ ἐγκατεστημένοι, ἀφίχθησαν ἀεροπορικῶς στὰς Ἀθήνας, στὴν 21 Ἀπριλίου, οἱ ἐπίσης ἀπὸ τὴν Κούταλη καταγόμενοι ἀγαπητοὶ συμπατριῶται κ. Ἰωάννης Ἐμμανουήλ μετὰ τῆς συζύγου του Καίτης καὶ ἡ κυρία Εὐαγγελία σύζυγος Ἀντωνίου Ράλλη. Στὸς ἀφιχθέντας ξεψευτευμένους συμπατριῶτας εὐχόμεθα τὸ καλῶς ἦλθαν στὴν Ἑλλάδα. —Μετὰ πολὺμηνον ἀπομυσίαν στὸ ἐξωτερικόν, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὁποίας ὑπέστη σοβαροτάτην ἀλλ' ἐπιτυχή ἐγχείρησιν, ἐπέστρεψε στὰς Ἀθήνας ἡ κυρία Εὐστρατία Κ. Μπαρδῆ τὸ γ. Δημ. Παντελῆ ἀπὸ τὸν Μαρμαρᾶ. Στὴν καλὴν συμπατριώτισσα εὐχόμεθα τὸ καλῶς ἦλθε καὶ

περασιατικῆς. —Προερχομένη ἀπὸ τὸ Παρίσι, ἐπιστρέφουσα στὴν Κων/πολιν ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ, ὅπου εἶχε μεταβῆ πρὸ τριετίας γιὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ἐκεῖ ἀπὸ πολλὰ χρόνια λαμπρὰ ἐγκατεστημένον νεώτερον γιόν τῆς Μιχαήλου, ἐπέρασε τὸν π. μῆνα ἀεροπορικῶς ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ἡ σεβαστὴ συμπατριώτισσα καὶ Κα Μαγδαληνὴ Θεοφανίδου, μητέρα τοῦ ἀγαπητοῦ συμπατριῶτου καὶ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου μας κ. Θεοφάνη Θεοφανίδου. Τὴν Καν Μαγδαληνὴν ὑπεδέχθησαν στὸ ἀεροδρόμιον Ἑλληνικοῦ ἢ ἐδῶ εὐρισκομένη ἑγγονὴ τῆς Ἀσπασία καὶ ἄλλοι συγγενεῖς τῆς, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐσυντρόφευσαν μέχρι τῆς ὥρας τῆς ἀναχωρήσεως τῆς γιὰ τὴν Κων/πολιν. —Μετὰ τὸ τουρκικὸν ἀπ «Σαμψοῦς» ἔφθασε στὴν 14)5)54 στὸν Πειραιᾶ ἡ κ. Ἐλευθερία Θεοφανίδου (τὸ γ. Κολλῖν) ἀπὸ τὸν Μαρμαρᾶ, σύζυγος τοῦ ἐγκατεστημένου στὴν Κων/πολιν ἐκλεκτοῦ θυμπατριώτου καὶ συνεργάτου μας κ. Θ. Σ. Θεοφανίδου, ἀπὸ τὸ Πραστεῖόν. Τῆς εὐχόμεθα τὸ καλῶς ἦλθε.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ ΣΤΟ Ν. ΠΥΡΓΟ

Ν. ΠΥΡΓΟΣ (τοῦ ἀναποκρίτου μας).— Ὅπως καθεστὸν χρόνον, ἔτσι καὶ ἐφέτος μεγαλοπρεπέστατα τελέσθηκε στὸ χωριὸ μας ὁ εορτασμός τῆς Ἐθνικῆς μας Ἑορτῆς. Χάρης στὴν δραστηριότητα τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ δημοτι-

κοῦ μας Σχολείου καὶ πρὸ πάντων τῆς διευθυντριάς αὐτοῦ δνιδος Καλλιόπης Κατραμάδου, καταγομένης ἀπὸ τὴν Γαλιμίην τοῦ Μαρμαρᾶ, τὸ Σχολεῖο μας παρουσιάσε μὴ λαμπρὴν ἐορτή, γιὰ τὴν ὁποία δικαίως ἀξίζει κάθε ἐπαινος στὸ διδακτικὸ προσωπικόν